

نویسنده: آلیس پانترمولر

تصویرگر: دانیلا کوہل

مترجم: نونا افراز

Author: Alice Pantermüller
Original title:
Mein Lotta-Leben. Den Letzten knutschen die Elche!
With illustrations by Daniela Kohl
© 2014 by Arena Verlag GmbH,
Würzburg, Germany.
www.arena-verlag.de
Through KIA Literary Agency

نشر هوپا با همکاری آزانس
ادبی کیا در چهارچوب قانون
بین‌المللی حق انتشار نشر
اثر (Copyright)، امتیاز انتشار
ترجمه‌ی فارسی این کتاب را در
سراسر دنیا باستن قرارداد از ناشر
آن، Arena، خریداری کرده است.

راعیت «کپی رایت» یعنی چه؟

یعنی «نشر هوپا» از نویسنده‌ی کتاب، آلیس پانترمولر و ناشر خارجی آن، آرنا، برای چاپ
این کتاب به زبان فارسی در ایران و همه جای دنیا اجازه گرفته و بابت انتشارش، سهم
نویسنده، یعنی صاحب واقعی کتاب را پرداخت کرده است.

اگر هر ناشری غیر از هوپا، این کتاب را به زبان فارسی در ایران یا هر جای
دنیا چاپ کند، بدون اجازه و رضایت آلیس پانترمولر این کار را کرده است.

سرشناسه: پانترمولر، آلیس
Pantermüller, Alice

عنوان و نام پدیدآور: اخرين نفر باید گوزن را بیوسد! نویسنده: آلیس پانتر مولر؛
تصویرگر: دانیلا کوهل؛ مترجم: نونا افراز.
مناخات: شش هوپا؛ ۱۳۹۸، ۱۶۸ صفحه.
مشخصات ظاهری: ۶۰×۴۵ سانتی‌متر؛
فروش: هوپا، ۰۹۷۸-۶۲۲-۰۰۴-۴۰۰-۴؛
شاپک: دوره ۷-۷۲-۷-۹۷۸-۶۲۲-۰۰۴-۴۰۰-۴؛
و ضمیمه فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: Mein Lotta-leben – den Letzten knutschen die Elche.
یادداشت: گروه سنی: ۴-۱۰

موضوع: داستان‌های کوکان طبیعی
Children's stories, German
شناسه افزوده: کول، دانیلا - ۱۹۷۷ - مترجم
Kohl, Daniela - ۱۹۷۷ - مترجم
شناسه افزوده: افراز، نونا - ۱۳۹۱ - مترجم
زده بندی دیوی: ۰۸۳۳۷۹۱۶۱
شماره کتابخانه ملی: ۵۸۹۵۲۵۸

لوتا پیترمن ۶

آخرین نفر باید گوزن را بیوسد!

نویسنده: آلیس پانترمولر

تصویرگر: دانیلا کوهل

مترجم: نونا افراز

ویراستار: خاطره کردکرمی

مدیرهنری: فرشاد رستمی

طراح گرافیک: بهار یزدان‌سپاس

تابلوگرافی: مهدخت رضاخانی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: واژه‌پرداز اندیشه

چاپ دوم: ۱۳۹۹

تیراژ: ۲۰۰۰ نسخه

قیمت: ۲۸۰۰ تoman

شاپک دوره ۷-۷۲-۰۰۴-۶۲۲-۰۰۴-۰۷۷-۹۷۸-۶۲۲-۰۰۴-۰۷۷-۹۷۸-۶۲۲-۰۰۴-۰۷۷

شاپک: دوره ۷-۷۲-۰۰۴-۶۲۲-۰۰۴-۰۷۷-۹۷۸-۶۲۲-۰۰۴-۰۷۷

هوپا
Hoopa

آدرس: تهران، میدان فاطمی، خیابان پیشوند.

کوهی دوی، الق، بلد ۳/۱ واحد دوم غربی

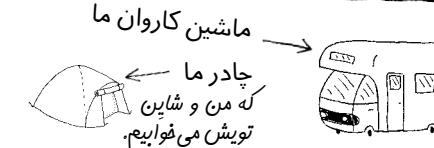
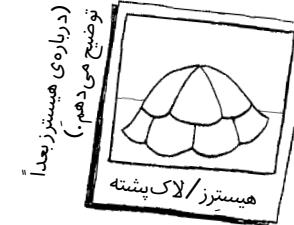
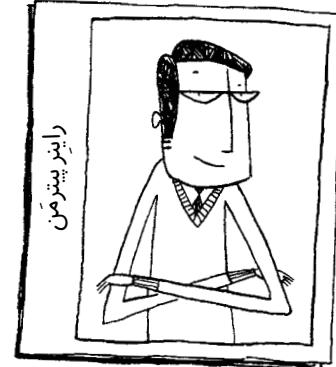
صندوق پستی: ۱۴۳۱۶۵۳۷۶۵

۸۸۹۹۸۶۳۰ - info@hoopa.ir

www.hoopa.ir

۴ همه حقوق چاپ و شتر احصاراً برای نشر هوپا محفوظ است.

۴ هر گونه استفاده از متن این کتاب، فقط برای نقد و معرفی و در قالب بخش‌هایی از آن مجاز است.

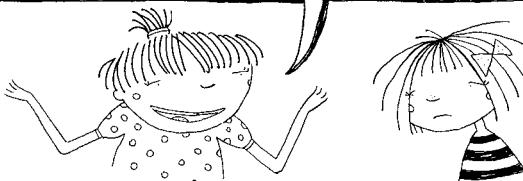

تنها چیز **مسخره‌اش** این بود که امروز **کارنامه‌هایمان** را دادند و
معدل من متوسط شد. ☺ به هر حال هر چی بود، بهتر از شاین بود.

البته به جز درس موسیقی که من چهار () شدم و شاین سه.

چه اهمیتی داره؟ مهم اینه که دیگه تعطیل شدیم.

و حق با او بود!

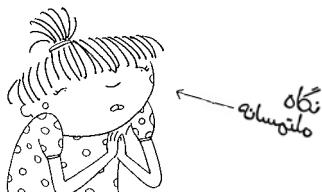
۱. نمره‌ی یک در آلمانی معادل ۲۰۰ م و نمره‌ی چهار معادل ۱۰۰ ماست.

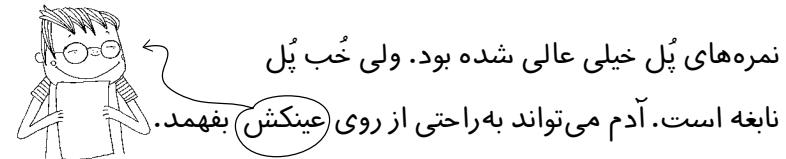
و خُب زین اسب به چه
دردم می خورد؟ من که
اسبی ندارم.

شاین کارنامه اش را جوری توی کیفشن چیاند
که حسابی **محاله** شد.

ولی بعد، خانم پی‌پی گفت کارنامه‌ها لازمان
می‌شوند، چون بعد از تعطیلات باید
با امضای والدین بیاوریم‌شان مدرسه.

اینجا بود که شاین نگاه
ملتمسانه‌ای بهم انداخت.

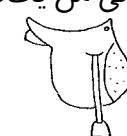
برینیکه هم که طبق معمول داشت با نمره‌هایش پُز می‌داد. چون
کارنامه‌اش پُر از یک بود. طبق معمول، مگه نه؟
همه‌ی چیزهای خوب مال برینیکه است.

بعد هم هی کارنامه‌اش را تکان داد
و کجکی خندید.

ولی من یک کم خوش حال شدم که کارنامه‌ام به خوبی برینیکه نبود، چون
در این صورت ممکن بود زین اسب کادو بگیرم.

چون دوست دارم تعطیلاتم رو با یادگیری زبان فرانسه آغاز کنم.

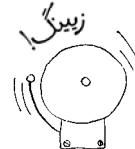
من ترجیح دادم چیزی نگویم. چون به نظرم اصلاً جالب نیست
که آدم توی تعطیلات هم یاد مدرسه بیفتند. شاین، درحالی که

مدام از این پا می‌پرید به آن پا، گفت:

باز هم ترجیح دادم چیزی نگویم.

ولی باید دور من را خط بکشد. من عمرًا
کارنامه‌اش را امضا نخواهم کرد. چون آخر سر
همه‌ی کاسه‌کوزه‌ها سر من می‌شکند!

بعد هم زنگ خورد و تعطیل شدیم!

کمی توی حیاط مدرسه ماندیم و با پُل راجع به این معاشرت کردیم که
تعطیلات چه کار کنیم.

پُل قرار بود با خانواده‌اش برود فرانسه.

به همین دلیل، مامان و بابا ش یک سی‌دی آموزش مبتدی زبان
فرانسوی بهش کادو داده بودند. پُل گفت: «فغانسه اوک لپتی نیکلا»
یا یک همچین چیزی.

۱. ترجمه‌ی جمله به زبان فرانسوی: «یادگیری زبان فرانسه با نیکولا کوچولو». م.

شاین باید حتماً ختماً با ما بیاید!!!

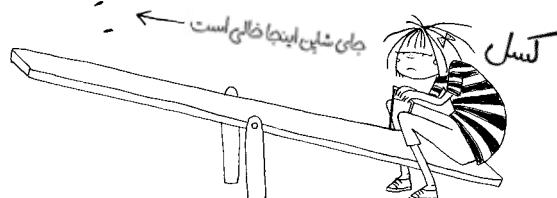
چون:

۱. مامان بابا را دارد و بابا هم مامان را.

ژاکوب سیمون را دارد و سیمون هم ژاکوب را.

این وسط منم که هیچ کس را ندارم و اگر شاین نیاید، آنجا

برایم تا صدر هرگ حوصله سیر می شود!

۲. شاین هم باید تمام تعطیلات بماند خانه، آن هم با خواهر

این جوری او هم تا صدر هرگ حوصله اش
سر می رود.

چون هنوز اصلاً معلوم نیست شاین هم بتواند همراه مان بیاید.

آهای!

راستش مامان و بابام

خیلی هم موافق نیستند.

بابا گفته همین سه تا عربده کش
از سرش هم زیادن و دوست داره
از آرامش و طبیعت سوئد لذت ببره.

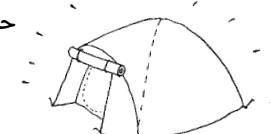

مامان هم گفته راستش این
ماشین کاروانی که کرایه کردیم،
همین جوری اش هم برای ۵ نفر خیلی
کوچیکه.

آه، مامان!

مگر آن چادر جدیده را مخصوصاً برای این نخریدیم که دو تا از بچه ها
توانند بیرون بخوابند؟

حالا یا ژاکوب و سیمون، یا من و شاین!

مامان گفت این جوری من هم یک نفر را دارم و دیگر همه اش با داداش هام دعوا نمی کنم.

!!! خیلے عالی !!!

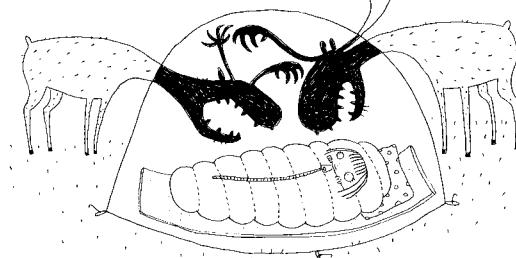
۳. برادرهای چل و چل

من که جرئت نمی کند توی چادر بخوابند. چون سوئد یک عالمه حیوان

وحشی دارد. از طرف دیگر، به نظرم

یک جورهایی **ترسناک** است که من

نهایی توی چادر بخوابم.

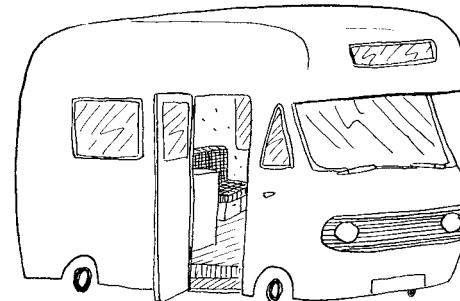

۴

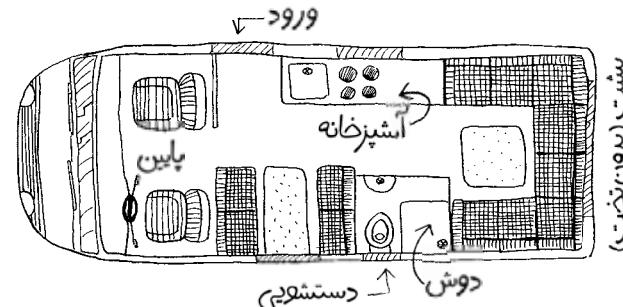
به همه ای این دلایلی که گفتم مامان و بابا باید **هر طور شده** اجازه بدنهند شاین هم با ما بیايد.

بابا امروز صبح رفت کارو نامان را تحویل گرفت. از بیرون به نظر خیلی بزرگ می‌آمد، ولی رفتم دیدم چهار تخت بیشتر ندارد.

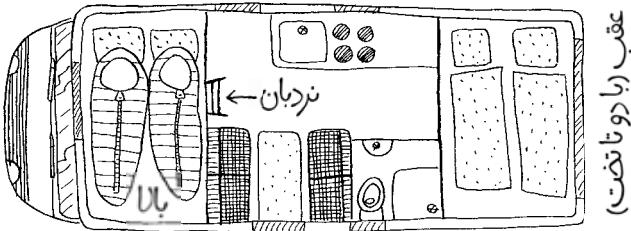

البته اصلاً مهم نیست، چون ما یک چادر نداریم!

من و ژاکوب و سیمون رفتم توی ماشین و همه چیز را وارسی کردیم. یک آشپزخانه‌ی خیلی کوچک و یک دستشویی حمام فسقی داشت.

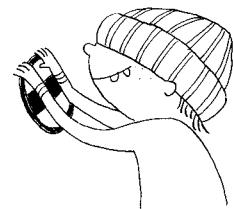
بعد هم یک نرده بان بود که وقتی ازش بالا می‌رفتی، می‌دیدی دو تا تخت جلو است و دو تا هم عقب.
خیلی بالا! بالا!

ژاکوب با لحن دست و دلبازانه‌ای گفت:
«دخترها می‌تونن اون عقب بخوابن.»

چون ما می‌خوایم وسط طبیعت
بکرو و خشی توی چادر بخوابیم.

آره بذار اینا تو بخوابن. این
دخترای نازک نارنجی از
طبیعت بکرو و خشی
می‌ترسن!

بعد هم نشست پشت فرمون
و قان قان کرد.

وقتی مامان شاین رفت، مامان و بابا شروع کردند به جادادن وسایل.

شاین پرسید چرا پشت ماشین نوشته اند
خنگول دنیا.

همان موقع شاین با ماشینشان

سر رسید.

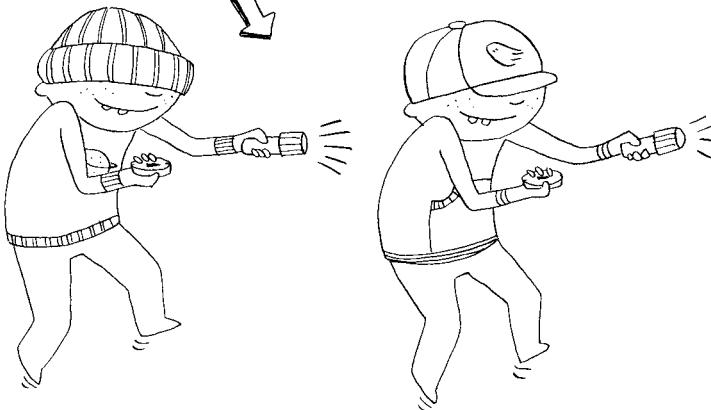

مامانش، شاین و ساکش را آوردہ بود و وقتی پیاده شد، کمی خسته
به نظر می رسد. منظور مامانش است، نه ساکشن.

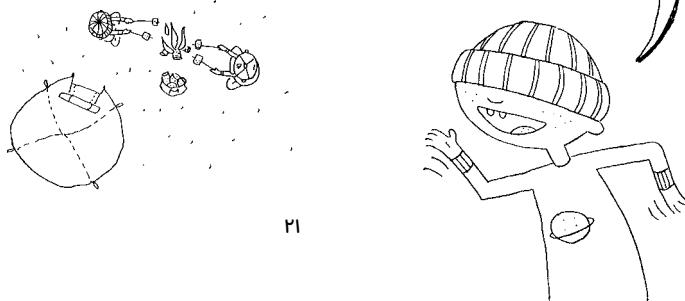
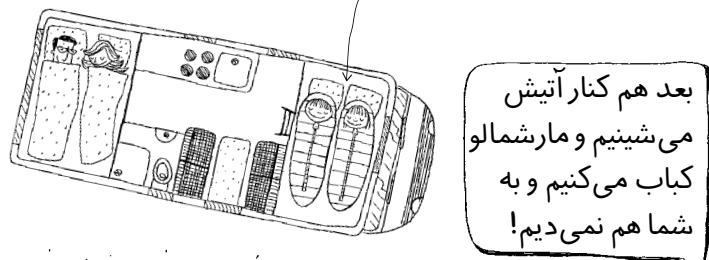

به خاطر همین هم زیاد با مامان حرف نزد. البته شاید هم به این خاطر
بود که مامان داشت خیلی پُر حرفی می کرد و با ذوق توضیح می داد تا
ماشین یک عالمه کمد هست و آدم می تواند کلی چیز تویشان بچیاند.

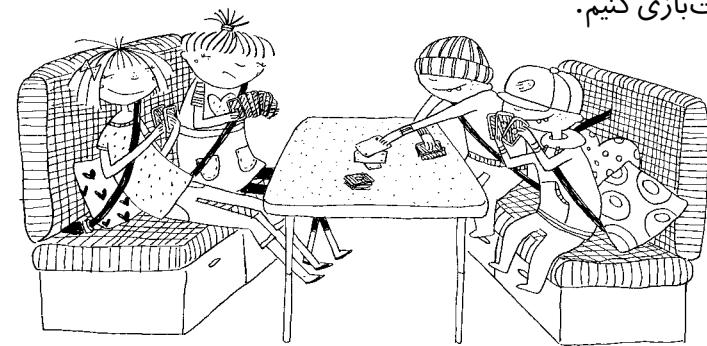
هر چند زیاد طول نکشید، چون دو قولوها شروع کردند به لاف زدن که شب
یواشکی با چراغ قوه و قطب نما می روند و سطح طبیعت پگرووهشی

در حالی که من و شاین توی کاروان در خواب نازیم.

بعدش هم بالاخره بعد از ظهر شد و راه افتادیم سمت بندر. از آنجا قرار
بود یک کشتی بزرگ از آب ردمان کند. دو ساعت بیشتر تا بندر راه
نباشد. بهترین چیز کاروان این بود که می توانستیم دور یک میز بشینیم و
کارت بازی کنیم.

از نشستن توی ماشین
که خیلی بهتر بود!

شاین و من نشستیم این طرف میز و ژاکوب و سیمون آن طرف
میز. ماوماو بازی کردیم.

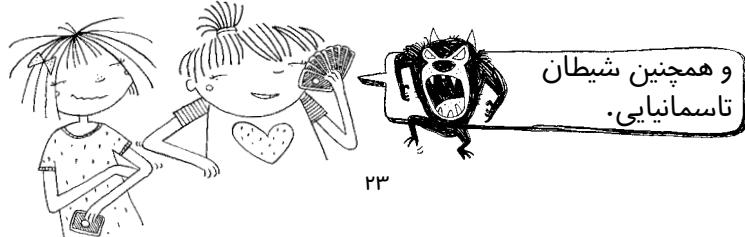
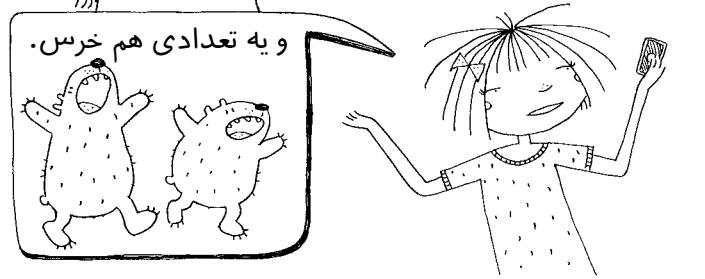
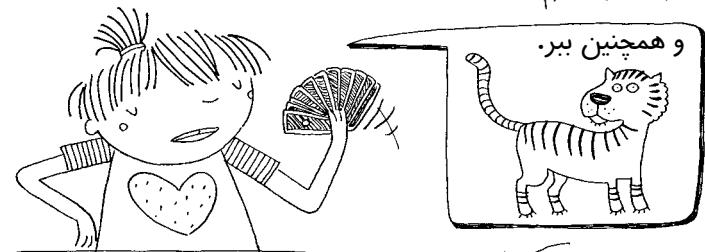

۱. یک بازی کارتی. م.

این پرادرهای خل و چل و زیرتی دیگر داشتند گُفرم را

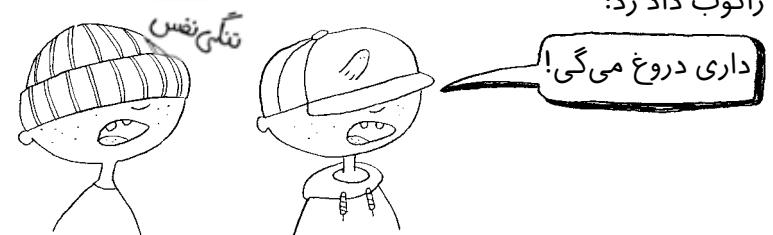
در می آوردند. تقصیر من است که یک لگد حسابی نثارشان نکردہام.

شماها که عمرًا جرئت نمی کنین با وجود اون همه حیوان و حشی
که توی سوئدِ ول می چرخن، اون بیرون تو چادر بخوابین.

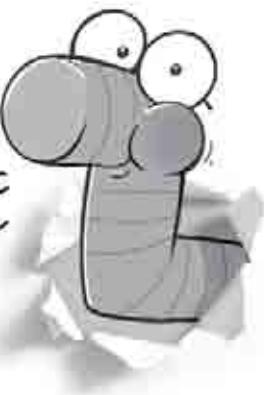
نگاهی به شاین کردم و او هم ریزیز خندید.
هی هی هی

ژاکوب و سیمون یکهو دلوایس شدند.

ژاکوب داد زد:

داری دروغ می‌گی!

عجبیه که آدمیزاد کتابهاش رو نمی خوره!

هوپا، ناشر کتابهای خوردنی

- نشر هوپا همگام با ناشران بین المللی، از کاغذهای مرغوب با زمینه‌ی کرم استفاده می‌کند؛ زیرا:
- این کاغذها نور را کمتر منعکس می‌کنند و در ترتیب، چشم هنگام مطالعه کمتر خسته می‌شود؛
 - این کاغذها سبک‌تر از کاغذهای دیگر است و جایه‌جایی کتاب‌های تهیه شده با آن، آسان‌تر است؛
 - و مهم‌تر از همه اینکه برای تولید این کاغذها درخت کمتری قطع می‌شود.

به امید دنیابی سبزتر و سالم‌تر